

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **T. G.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2021, čj. MV-93011-5/SO-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2022, čj. 30 A 65/2021-54,

### t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobci **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 3. 5. 2021, čj. OAM-5428-14/TP-2021, byla podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce (dále „stěžovatel“) o povolení k trvalému pobytu pro nesplnění podmínek stanovených § 67 zákona o pobytu cizinců. Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání stěžovatelky. Krajský soud v Hradci Králové žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost v blanketní podobě. Současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Tento návrh odůvodnil spolu s odůvodněním kasační stížnosti. Uvedl, že nepřiznání odkladného účinku by pro něj znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku zároveň nebude v rozporu s veřejným zájmem. Tvrdil, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde k ukončení oprávnění stěžovatele legálně pobývat na území ČR a následně k zahájení řízení o udělení povinnosti opustit území či za předpokladu, že stěžovatel sám dobrovolně nevycestuje k zahájení řízení o správním

vyhoštění. Stěžovatel zdůraznil, že se během svého pobytu na území ČR nikdy nedopustil žádné trestné činnosti. Je spořádaným členem tuzemské společnosti, který po celou dobu svého pobytu na území plně ctí právní předpisy ČR. Dále poukázal na to, že na území ČR má zcela nejdůležitější rodinné vztahy a je zde prakticky výlučně realizován jeho soukromý a rodinný život, neboť společně s ním zde žije jeho manželka a čtyřletý syn. Nebude-li stěžovateli přiznán odkladný účinek, a proto bude následně nucen vycestovat z území ČR, dojde ke zpretrhání vazby se synem. Podle stěžovatele by jeho případný návrat do země původu byl pro něho a jeho rodinu extrémně komplikovaný. Důvodem je víra jeho manželky, která konvertovala k církvi Svědků Jehovových a je tak členkou na území Azerbajdžánu zcela minoritní a ohrožené náboženské skupiny. Dalším důvodem je skutečnost, že na území Azerbajdžánu, konkrétně v oblasti Náhorního Karabachu, probíhal v období od 27. 9. 2020 do 9. 11. 2020 ozbrojený konflikt, který nebyl do dnešního dne plně vyřešen. Tento konflikt má silný politicko-náboženský podtext. Stěžovatel společně se svou manželkou mají zcela objektivní strach o své zdraví v případě návratu do Azerbajdžánu.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku navrhla zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť nesdílí názor stěžovatele o existenci nepoměrně větší újmy, která by mu měla vzniknout s právními následky napadeného rozhodnutí.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následujícím způsobem. Podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná na návrh stěžovatelky po vyjádření žalované usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozsudku městského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec bylo způsobilé odvrátit tvrzenou újmu spočívající v nezbytnosti vycestovat z území ČR. V případě stěžovatele totiž správní orgány nerozhodovaly o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, ale o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu. Za obvyklých okolností takové rozhodnutí žádnou bezprostřední újmu neznamená, protože žadatel stále má své stávající bytové oprávnění, jen neuspěl se žádostí o „vyšší“ typ oprávnění.

[6] Předchozí bytová situace stěžovatele je však nejasná. Sám stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze obecně uvedl, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde k ukončení oprávnění stěžovatele legálně pobývat na území ČR. Konkrétněji však neuvedl, jak se změní jeho bytová situace v důsledku pravomocného skončení řízení o žalobě, potažmo v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti o trvalý pobyt. Neuvedl ostatně ani druh jeho předchozího bytového oprávnění. Tuto skutečnost se pak Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo spolehlivě zjistit ani z předloženého správního spisu, resp. z aktuálního výpisu z cizineckého informačního systému. Z věch vyplývá, že stěžovatel podal 6. 4. 2021 žádost o povolení k trvalému pobytu, avšak není jednoznačné, na základě čeho v ČR před podáním žádosti a následně po dobu správního řízení pobýval. S podáním žádosti o trvalý pobyt totiž zákon o pobytu cizinců nespojuje fikci dalšího oprávněného pobytu, nýbrž cizinci jen umožňuje za

pokračování

zákonem stanovených podmínek požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území [§ 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců]. Je tedy možné, že stěžovatel po dobu správního řízení pobýval v ČR na základě víza za účelem strpění vázaného na jeho žádost o povolení k trvalému pobytu (výpis z cizineckého informačního systému to však nepotvrzuje, a naopak je z něho patrné, že stěžovatel vede ještě i jiné pobytové řízení). Avšak bez toho, aby tuto skutečnost stěžovatel konkrétně tvrdil a doložil, nelze z této skutečnosti bez dalšího vycházet. Není také zřejmé, jaký pobytový titul mají na území ČR jeho rodinní příslušníci, od kterých stěžovatel odvozuje zásah do svého soukromého a rodinného života. Objasnění a doložení těchto rozhodných skutečností je na stěžovateli. Toho si stěžovatel zastoupený advokátem musí být při formulaci návrhu na přiznání odkladného účinku vědom.

[7] Za této situace nelze než uzavřít, že stěžovatel nedoložil, že by výkon rozsudku krajského soudu, resp. rozhodnutí žalované způsoboval tvrzenou újmu v podobě povinnosti vycestovat z ČR, neboť není zřejmé, zda a o jaký pobytový titul stěžovatel v důsledku vydání rozsudku krajského soudu, resp. rozhodnutí žalované přichází. Není ani zřejmé, jaký pobytový titul mají na území ČR jeho rodinní příslušníci.

[8] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[9] Usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[11] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby 1080521122. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. listopad 2022

Jitka Zavřelová  
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

---

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓